

[Gunnar Fog-Petersen.]

ligvis kan det være rigtigt ogsaa at hjælpe i Tilfælde af Vanskeligheder af krise-mæssig Natur, men hvis Vanskelighederne er af organisk Natur, skal der i hvert Fald ikke hjælpes efter denne Paragraf, saa maa der hjælpes efter § 5.

Ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse og Fremme. Jeg tror, denne Lov vil blive meget nyttig, ligesom den hidtil har været det. Man kan maaske sige, at der hidtil har været lovlig meget Omsvøb i Administrationen, at de forskellige Udvalg, som jo bestaar af Mennesker, der ogsaa har andet at bestille, nu og da arbejder for tungt for de Medlemmer, der har andre Opgaver at varetage, men jeg tror ikke, man kan sige, at der i de senere Aar har været vist Letsindighed med Anbringelsen af Statens Penge, og jeg tror, at den nuværende Handelsminister er en meget forsigtig Mand, og at Administrationen under hans Ansvar vil blive ledet saare forsigtigt og Statens Risiko derved blive begrænset. Som Forholdene efterhaanden udvikler sig, mener jeg, Risikoen vil svinde; det bliver mere en normal Finansieringsvirksomhed ved Udvidelser, ved Start, under Kriser, der bliver Tale om. Ogsaa under Hensyn til, at vi nu lever i en Tid, da de meget talrige Aargange fra Aarhundredets Begyndelse rykker ind i Erhvervslivet, tror jeg, at dette Lovforslag har sin store Betydning.

Ministeren for Handel og Industri (Hauge): Jeg takker de ærede Ordførere for deres velvillige Udtalelser om Lovforslaget. Disse Udtalelser giver mig Haab om at faa Lovforslaget ført forholdsvis hurtigt gennem det høje Ting. Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger til, hvad der er fremført.

Det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen), der talte paa Venstres Vegne, har ganske rigtigt givet Udtryk for, hvad Meningen er med § 5. Man skal selvfølgelig ikke koncentrere blot for at faa Koncentrationsprincippet udfoldet, og det kunde i hvert Fald aldrig falde mig ind at indlade mig paa at eksperimentere med Koncentrationer. Jeg kan tilføje, at jeg har staaet overfor fuldt færdige Koncentrationsforslag, som kunde have været gennemført med de Midler, der stod til min Raadighed ifølge Loven om Industrilaan, men jeg har modsat mig dem, og jeg skal gerne sige hvorfor. Jeg har navnlig gjort det, fordi jeg havde den Opfattelse, at der ikke kunde være nogen fornuftig Mening i at anvende Statens Penge til at koncentrere 4 Virksomheder, der laa

paa hvert sit Sted i Landet, og hvis maskinelle Indretning og hele Façon var ret gammeldags; det kunde ikke være min Opgave at anvende meget betydelige Beløb af Statens Penge for at faa 4 Fabrikker, der gik daarligt, og som formentlig ogsaa i Fremtiden vilde komme til at gaa daarligt, samlet i en Virksomhed. Jeg sagde derfor nej til dette, det vilde jeg ikke være med til. Men jeg kan godt tænke mig, at jeg kunde komme til at staa overfor Koncentrationsspørgsmaal af en anden Karakter — jeg har netop staaet overfor noget saadant —, af en saadan Karakter, at der kunde være god Grund til at yde Bistand fra Statens Side om Side med den private Kapital, og det er det, der eventuelt kan blive Tale om i Henhold til § 5. Men det er rigtigt, at Meningen er at anvende Beløbet

„med det Formaal for Øje at fremhjelpe forbedret Teknik, hensigtsmæssige Omlægninger af Driften, eventuelt i Forbindelse med velunderbyggede Koncentrationer og lignende indenfor dansk Industri.“

Jeg er ogsaa fuldkommen enig med det ærede 10de Medlem for 5te Kreds i den Betragtning, som han gav Udtryk ved at sige, at man maa passe paa, at man ikke hjælper daarlige Virksomheder, for derved kan man ødelægge gode Virksomheder. Det er fuldkommen rigtigt, og derfor maa jeg ogsaa hævde overfor de Bemærkninger, der blev gjort af det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), at Bestemmelsen i § 6, 2det Stykke, er rigtig. I denne Bestemmelse staar, at

„Ved Ydelsen af Laan skal der tages Hensyn til, at der ikke derved paaføres bestaaende indenlandske Virksomheder en usund Konkurrence.“

Et er, hvad man i det private Liv, hvad en Bank vil anvende sine Penge til; men noget andet gælder, naar Staten træder til og vil yde en Virksomhed et Laan; saa maa dette ikke ydes paa den Maade, at en Virksomhed, der er kommet i Vanskeligheder, derved bliver i Stand til i en kortere eller længere Periode at slaa Priserne paa sine Produkter saaledes ned, at en anden Virksomhed, i samme Branche f. Eks., der ellers har gaaet godt, kommer i Vanskelighed. Resultatet deraf bliver nemlig, at naar der er gaaet kort Tid, vil vi ikke have en god og en daarlig Virksomhed, men to ødelagte Virksomheder. Derfor maa jeg hævde, at den nævnte Bestemmelse er rigtig, naar der er Tale om at yde Laan af Statens Penge. At Bestemmelsen volder os i Handelsministeriet mange Vanskeligheder, er en anden